

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viator Christianvs Recta Ac Regia in coelum Via tendens

Soliloquium Animæ. Vallis Liliorum. De Tribus Tabernaculis. Gemitus & suspiria animæ pœnitentis, seu de Vera Compunctione Cordis. Cohortatio ad Spiritualem profectum

Thomas <von Kempen>

Coloniae Agrippinae, 1682

V. De brevitæ & miseria præsentis vitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53320)

Quia Deus intentiones aspici-
cit & corda, operans etiam ibi
plerumque mirabilia, ubi à multis
putantur perdita.

Domine Deus, quid mihi gau-
dii esse potest in mundo, cum
pertractare cœpero incertitudi-
nem & infirmitatem omnis rei
sub celo?

De te tamen certus sum, quo-
niam bonus, quoniam in secula
misericordia tua, super omnes ti-
mentes.

Nam bonitas tua & pietas, in-
finito major est, quàm omnis ini-
quitas mea. Et hoc meum erit
solatium, quamdiu emendandi
concesseris spatium.

CAP. V. De breuitate & mise-
ria presentis vitæ.

PAucitatem dierum meorum
nuntia mihi.

Quamdiu in hoc mundo sum,
mundus non sum. Et quamdiu
hic maneo, pauper peregrinus
sum & hospes super terram. Ni-
hil intuli in hunc mundum, &
nihil inde auferre possum: quia
nudus

Vbi om-
nia tam
incerta.

Psal. 117.

Psal. 135.

ORATIO

Vita hu-
jus bre-
uitatem

& mise-
rias lu-
gentis,

Psal. 101.

1. Tim. 6.

Iob. 1.

394 SOLILOQUIUM
nudus huc veni, & nudus abhinc
egrediar.

Sap. 5.

Quasi umbra quæ præterit
& quasi pluvia, quæ vento tollitur,
& tanquam hospes unius
noctis, mox transibo.

Gen. 47.

Omnis vita præsens, una bre-
vissima nox est. Dies mei pauci
sunt & mali, & post modicum fi-
nientur; & erunt, quasi non fuis-
sent.

*Humana
vita fu-
gacitas &
vanitas.*

Mortuo homine, quid nisi vi-
litas in homine? Quis curabit de
foetido cadavere? Aut quis quæ-
ret de absente mortuo, qui nec
vivens computabitur pro aliquo?

Psal. 117.

Memoria hominis brevis su-
per terram, & apud notos & ig-
notos. Sed in memoria æterna
erit justus; quia Deo, qui non
moritur, æternaliter erit con-
junctus.

Felix igitur, qui non ponit
spem suam in homine, nec ni-
mium lætatur in aliqua re mundi
vel specie; sed in cælo habet
cor fixum, quia hic totum cadu-
cum & vanum.

Numera omnes ab origine
mundi usque nunc, dic quæso,

ubi

ubi sunt? Et quos adhuc vivere vides, vel audis, quamdiu, putas, durabunt? Pronuncia ergo de omnibus, quia *vanitas omnis homo vivens.*

2. O vitam pauperem & miserabilem, vitam fragilem & lamentabilem, quam boni magis patiuntur quam diligunt! Mali autem etsi multum eam diligunt, tamen diu in ea subsistere non possunt.

O quando finieris, & quando cessabis universa vanitas mundi? Sed veniet tempus, quando liberabuntur à servitute corruptionis omnes Electi, qui jam sæpè lamentantur, quia longe sunt à regno Christi.

Utinam arescat in corde meo totus hic mundus, & fiat mihi tantum suavis Dominus Deus meus sponsus immortalis.

Vere fallax & amarissimum poculum est, hujus vitæ decurrens gaudium. Bibant, qui volunt, quia solutionem duram omnes postea luent. Et quanto quis eo fuerit plus inebriatus, tanto acrius sentiet ejus crucia-

D d

tus:

Psal. 38.

Vita
præsens
piis pa-
tientia,
mors in
deside-
rio.

Mundi
poculum
initio
dulce,
tandem
amarum.

tus: quia omnia jucunda in hoc mundo celerius vento transibunt, & suis dilectoribus dolores & ardores relinquent.

Mundi
detestatio.

Fuge ergo à me fallax mundi gloria, & omnis fatua carnalisque lætitia. Multos trahis & decipis, sed in fine eos relinquis & submergis. Væ credentibus tibi, væ submersis ibi.

Veni, & accede sancta abjectio, & omnium pomparum seculi plena despectio; & noli à me recedere peregrinationis meæ salubris recordatio.

Memoria
mortis.

Quid sum nisi cinis & terra? Et quorsum tendo, nisi ad terram?

O quàm miser factus sum, & quàm juste tristari possum, cum revolvō peregrinationem meam: qui etiam ignoro, qualiter adhuc finiam eam.

Vbi bona
vita cum
perseve-
rantia, ibi
mors se-
cura.

Si bene vixero, & sic persevera-
vero, non est timendum de mala morte.

Sed de bona vita & irreprehensibili conscientia, quis poterit gloriari? Qui se talem novit, in Domino gloriatur, & mei peccatoris misereatur. VI-

Vivere mihi non libet, quia
 miseria undique urget. Mori cō-
 scientia mala timet, quia quid
 Deo respondeat, unum pro mille
 non habet. Non est simile huic
 trepidationi verbum Prophetæ
 dicentis: *Paratum cor meum* *Psal. 107.*
Deus, paratum cor meum.

3. Domine Deus salutis meæ
 da finem bonum vitæ meæ, &
 noli prolongare dies luctus mei.
 Lugens veni in hunc carcerem,
 & sine timore non exibo. j

Longa mihi videtur hæc vita,
 sed hoc miseria frequens facit &
 tristitia. Revera autem non lon- *Iob. 9.*
 ga; sed velocius cursore decur-
 runt tempora.

Ei verò, qui in tristitia & do-
 lore versatur, omne tempus lon-
 gum est, & diem quasi annum
 computat.

Vita
 præsens
 longa vi-
 detur af-
 flictis.

Ideo tædiosa est mihi hæc vi-
 ta: & tanto gravius me affligit,
 quanto verius singulas ejus mise-
 rias intueor.

Sed etsi aliquæ intercurrunt
 consolationes & lætitiæ, circum-
 spicere me oportet, an ex Deo
 sint, vel non. Si ex Deo, liben-

Solatia
hujus vi-
tæ, si ex
Deo, ad-
mittren-
da; si ali-
unde, re-
spuenda.

ter eas accepto; sed quamdiu du-
rabunt, ignoro. Tamen quan-
tumcumque exiguæ sint, mihi
placent & sapiunt.

Sed utinam, Deus meus, lac-
riger influant, & horas non bre-
ves apud me faciant.

Quæ autem ex Deo non sunt,
viles sunt, & cito peribunt, quan-
vis in facie jucundæ & dulces
videantur. Sic sic transit vita ista,
bonis & malis semper admixta.

Quamdiu ergo hic sum, pau-
per peregrinus sum. Non possum
dicere, satis est mihi, quia sarietas
nullius boni est in præsentibus
sed bonum meum, quod expecto,
in es, in quem credo.

Cum ergo apparuerit gloria
tua, & me impleverit; tunc confi-
tebor tibi, quia omnino mihi jam
sufficit.

Nulla sa-
tietas in
hac vita.

Interim tamen, quia verbum
hoc absconditum est à me, mul-
tiplex luctus circumdat animam
meam.

Matth. 26.

Propterea memor verbi sancti
tui, hoc sæpè dico: *Tristis est ani-
ma mea usque ad mortem.* Bo-
num mihi, si hæc hora transisset,
nec

nec ullus luctus aut dolor occuparet. Sed pietas tua Domine, oro, me conservet.

CAP. VI. De anhelatione aterna vite.

EDuc de carcere animam meam. *

Doloris vis filere me non patitur. Quid enim hic diutius morror? Nescio enim, quid hic valeo. Tarde nimis proficio, & utinam non magis deficerem.

Quàm bene mihi faceres Domine, si cito me ab hinc tolleres, ne deterius mecum fieret? Vita mea in dolore suspirat, & in opere se non emendat.

Si expectas, non ex hoc emendor, sed etiam longanimitate abutor tua. Et si corrigis, vix patior: quia *siccam stipulam persequeris.*

Cur ergo non tollis servum tuum? *Vt quid etiam terram occupat?* quod est dicere: Quare cum bonis habitat, & vitam ac mores non emendat?

Cur locum alicujus melius

ORATIO

Anhelantis ad vitam presentis exitum, ob continua peccandi pericula.

* Ps. 141.

Desiderium mortis; exigui profectus causa.

Iob. 13.

Luc. 12.